

offentliggør, som nævnt, her i Landet hver Maaned Statsbanernes Indtægter og Udgifter, og der fremkommer yderligere i den skandinaviske Jernbaneforenings Blad Oplysninger af statistisk Art, taget fra den maanedlige Statistik. Det fremgaar deraf, at Statsbanernes Indtægter fra den 1. April til den 30. September 1924 er gaaet frem med 2,7 Mill. Kr. i Forhold til det tilsvarende Halvaar i 1923, nemlig fra ca. 74 Mill. Kr. til ca. 76,7 Mill. Kr. Samtidig er Udgifterne imidlertid vokset med 3,9 Mill. Kr. fra ca. 62,7 til ca. 66,6 Mill. Kr., og Overskuddet er altsaa forringet med ca. 1,2 Mill. Kr. Det er ikke et Resultat, der skal forbedre Forrentningen af Statsbanerne. Hvis man ser længere ned i Tabellen, kommer man til at nære nogen Tvivl om, at Distrikterne — thi det er navnlig, saa vidt jeg kan se, paa Distrikternes Regnskaber, at Udgiftsførelserne er fremkommet — har været tilstrækkelig paapasselige med Hensyn til Udgifterne. Det fremgaar bl. a., at Personalets Antal er steget. I September Maaned i Aar var der ifølge disse statistiske Meddelelser 383 flere beskæftigede end i September Maaned i Fjor; der er i Aar i alt beskæftiget 19 584 mod 19 201. Det er vel ikke saadan, at det er Tjenestemænd alle sammen — ja, det ved jeg det ikke er; i hvor stor en Grad det er Tilfældet, ved jeg ikke, thi det staar ikke i disse Beretninger. Tillige er Forholdet det, at Brændselsforbruget er steget og det saavel pr. Toglokomotivkilometer som pr. Rangerlokomotivkilometer og pr. Skibskilometer. For Toglokomotiverne er Forbruget steget fra 11,9 til 12,3 kg pr. km, altsaa med 0,4 kg eller ca. 3 pCt. For Rangermaskinernes Vedkommende er det steget fra 6,4 til 7 kg pr. km, altsaa med 0,6 kg eller ca. 10 pCt. For Skibsmaskinernes Vedkommende er det steget fra 65,1 til 70,1 kg pr. km, altsaa med 5 kg eller ca. 8 pCt. Det er jo ikke muligt af en saadan Statistik at blive klog paa, om der kan være særlige Forhold, der gør sig gældende, og jeg skal afholde mig fra videre Kritik, men jeg venter, at man i Udvalget kan komme tilbage til og faa lidt nærmere Oplysning om disse Forhold, thi jeg har den Opfattelse, at den højtærede Minister er ganske enig med mig i, at der bør gøres, hvad der kan gøres, for at forenkle Driften, bringe Ud-

gifterne ned og føre en saadan Kontrol med Driften, særlig i Distrikterne, at der kan naas et gunstigt Resultat, at det Maal kan naas, som nu er sat i Højsædet af Regering og Rigsdag, at Statsvirksomhederne skal bære sig gennem deres egne Indtægter.

Jeg skal hermed anbefale de 5 Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting og til en saa hurtig Behandling i Udvalget som muligt, idet jeg gaar ud fra, efter den højtærede Ministers Udtalelser, at han gerne vil have dem fremmet saa meget som muligt, og at man derfor ogsaa vil faa eventuelle Forespørgsler besvaret saa hurtigt som muligt. Jeg skal i hvert Fald medvirke mit til at faa Udvalgets Arbejde fremskyndet og afsluttet saa hurtigt, det lader sig gøre.

Laurits Knudsen: Naar den højtærede Minister nu har forelagt disse Lovforslag og paa meget indgaaende Maade gjort Rede for, hvad Hensigten er med dem, og naar Venstres Ordfører derefter har talt om Lovforslagene, gælder det jo for begges Vedkommende, at det er Sækkundskaben, der har talt. Det er nu bebudet, at disse 5 Lovforslag skal til Behandling i et Udvalg, hvad der vel i Øjeblikket ikke reelt betyder, at man ønsker at stille Ændringsforslag til dem. Jeg forstaar efter alle de Udtalelser, der blev fremsat af Ordføreren for Venstre, navnlig angaaende Personalet, at der godt kan være Trang til at faa adskillige Spørgsmaal nærmere belyst, og dette, at de 5 Lovforslag bringes i Udvalg, kan vi fra mit Partis Side ikke have noget som helst imod. Jeg staar jo her i Dag som Ordfører for Socialdemokratiet og altsaa ikke i Opposition mod disse 5 Lovforslag, tværtimod er det mig en Glæde at se dem komme her til Landstinget med fuld Tilslutning fra alle Partier i Folketinget, og jeg føler ligesom Ordføreren for Venstre Trang til at sige den højtærede Minister Tak, fordi disse Lovforslag er naaet saa vidt frem, som de er. Der har sikkert været mange Lejligheder, hvor Statsbanerne har ønsket sig, at de havde haft en Del af den Bevægelsesfrihed, der nu gives gennem disse Lovforslag. Der har sikkert været mange Situationer, hvor man har ønsket at kunne fire paa Taksterne, fordi man har været stærkt trængt af Konkurrencen udefra, navnlig af det store Antal